

OBOSTRZONY (1) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; dwa pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ob- oraz ostrzyć).

sg [m N obostrzony. ◊ f N obostrzon(a).] ◊ n G obostrzon(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

I. *[W funkcji właściwej: Uczyniony bardziej ostrym:*

1. *Zagwarantowany, zapewniony ostrymi przepisami:*

Wyrażenie: »prawem obostrzony«: Securitas iudiciorum aby prawem obostrzona była. AktaSejmikPozn 1598/210.]

2. *[Podniecony; przen:*

Wyrażenie: »gniewem obostrzony«: bårzo troskliwy y sierdziŹisty z tego [car moskiewski] był/ y powiedáią że tym gniewem obostrzony/ z wielką mocą ku Litwie Źie oburzył. BielKron 1597 611.]

II. *W funkcji przymiotnika: Taki, który ma wielką ochotę, chciwy; przen [na co]: [niektórzy posłowie] z Źercá ná vrzędy obostrzonego/ ábo z głodu ná fwe dobre mienie/ ábo z waŹni ná duchowne/ roŹterki Źieią/ y dobrym pożytecznym RzeczypoŹpol: rádom przeŹzkadzáią. SkarKazSej 694b.*

Cf **OBOSTRZYĆ**